

Уикипедия

свободната енциклопедия

Добре дошли в Уикипедия! Можете не само да четете тази статия, но също така и да я [редактирате и подобрите](#).

Гео Милев

от Уикипедия, свободната енциклопедия

Вижте [пояснителната страница за други личности с името Гео Милев](#).

Георги Милев Касабов, известен като **Гео Милев**, е български поет и публицист, основен представител на експресионизма в българската литература. Заедно с други симпатизанти на левицата е убит от полицията по време на Априлските събития през 1925 г. Баща е на детската писателка Леда Милева. Днес в София има квартал, наречен на неговото име.

Биография

Гео Милев е роден на 15 януари 1895 г. в Радне махле (днес Раднево), в семейство на учителя и журналист Мильо Касабов.^[1] По-късно баща му се премества в Стара Загора, където през 1907 г. основава книжарница и издателство.^[2]

Образование

Гео Милев учи в старозагорската гимназия (1907 – 1911). По онова време, дванадесетгодишен, съставя ръкописни вестници и сборници, които сам илюстрира, пише хумористични, патриотични и интимни стихотворения, превежда от руски език стихове на Александър Пушкин, Михаил Лермонтов, Николай Некрасов, Алексей Колцов, Афанасий Фет и други.

Следва романска филология в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ (1911 – 1912), след което продължава образоването си в Лайпциг (1912 – 1914). Там слуша лекции по философия и пише дисертация върху поезията на Рихард Демел, която не успява да защити.

През декември 1913 г. в списание „Листопад“ се появяват първите му публикации – „Литературно-художествени писма от Германия“. През юли 1914 г., след началото на Първата световна война, заминава за Лондон, където се запознава с емигриралия белгийски поет Емил Верхарен. Върнал се отново в Германия, за да продължи образоването си, Гео Милев е заподозрян, че е английски шпионин и е арестуван в Хамбург от германската полиция. Поради липса на доказателства е освободен. Пристига в Лайпциг, но събитията го принуждават скоро да се прибере в България (1915).

Творчество, 1915 – 1916 година

Отново в България, Гео Милев печата в ограничен тираж лиричните хвърчащи листове за Стефан Маларме, Рихард Демел, Пол Верлен, Емил Верхарен и Фридрих Ницше, които съдържат преведени от него стихове, като всеки лист е посветен на някого от младите поети символисти – Николай Лилиев, Димчо Дебелянов, Теодор Траянов, Людмил Стоянов и Николай Райнов. Гео Милев поема грижите около книжарницата на баща си, който е мобилизиран. През зимата на 1915 – 1916 г. заедно с Никола Икономов организира в Стара Загора театрална трупа, с която изнасят няколко представления.

Участие в Първата световна война

През март 1916 г. Гео Милев е мобилизиран и изпратен в Школата за запасни офицери в Княжево. Оттам като старши подофицер е изпратен в 34-ти троянски полк, който е на позиция при Дойран. Назначен е за командир на разузнавателния апарат в града. На 29 април 1917 г. неговият пост е открит от англичаните и е подложен на артилерийски огън. Милев е тежко ранен в главата и загубва дясното си око.

Берлин, 1918 – 1919 година

През февруари 1918 г. Гео Милев заминава със съпругата си за Берлин, за да бъде опериран, като остава там до март 1919 г. Въпреки петнадесет тежки операции, по време на престоя си посещава библиотеки, музеи, изложби, театри. Революционния кипеж в Германия, който има възможност да наблюдава, по-късно отразява в някои откъси от „Грозни прози“. В Берлин се запознава с новите явления в немската литература, свързва се с немски писатели и художници, превежда и печата в експресионистичните списания „Ди Акцион“ и „Дер Шурм“.

София, 1919 – 1924 година

След като се завръща в София, Гео Милев издава списание „Везни“ (1919 – 1922), което се оформя като трибуна на символизма и експресионизма в България.

В започналото да излиза през януари 1924 г. списание „Пламък“ Гео Милев печата статии под надслов „Грозни прози“, поемата „Септември“, както и началото на поемата „Ад“.

Гео Милев

български поет, преводач, художествен историк и издател

Роден	Георги Милев Касабов 15 януари 1895 г. Раднево, Княжество България
Починал	15 май 1925 г. София, Царство България

Националност	България
Учил в	Софийски университет
Работил в	поет, публицист
Псевдоним	Гео Милев

Литература	
Период	1913 – 1925 година
Жанрове	стихотворение, поема, есе
Направление	символизъм, експресионизъм
Известни творби	„Септември“ (1924)
Повлиян	Емил Верхарен, Стефан Маларме, Рихард Демел, Пол Верлен, Фридрих Ницше

Предприемаческа дейност	
Област	книгоиздаване
Семейство	
Баща	Мильо Касабов
Братя/сестри	Пенка Касабова
Съпруга	Мила Керанова
Деца	Леда (1920 – 2013), Бистра (1921 – 2006)

Гео Милев (https://commons.wikimedia.org/w/index.php?title=Category:Geo_Milev&oldid=1000000000)

Първо издание на поемата
„Септември“ от Гео Милев, НИМ

Заради поемата „Септември“ книжка 7 – 8 на списанието е конфискувана, а Милев е даден под съд. През януари 1925 г. списанието е забранено. На 14 май 1925 г. заради поемата Гео Милев е осъден на 1 година тъмничен затвор, глоба от 20 000 лв. и лишаване от гражданско и политически права за 2 години. Той решава да обжалва постановената присъда пред Апелативния съд, но на 15 май е извикан за „малка справка“ от полицията и изчезва безследно.

Останките на Милев са открити през 50-те години на XX век в масов гроб край София (Илиенци) и са разпознати по изкуственото око, поставено по време на операции в Германия. Белезите от насилие по останките и показанията на ген. Иван Вълков пред съда през 1954 г. сочат, че Гео Милев е удушен с тел.

Поэзия

Този раздел е празен или е мъниче. Можете да помогнете на Уикипедия, като го разширите (<https://bg.wikipedia.org/w/index.php?title=%D9%93%D0%BA%D0%9A%D0%8B%D0%BD%D0%BA%D0%95&action=edit>)

Гео Милев е все пак най-известен с поемата си Септември, която описва неуспешното и потушено тогава Септемврийско въстание, и която дава израз на чувствата на участниците в него, и което има високи литературни качества, с модернистичния поетичен стил, правдоподобно литературно описание на въстанието и участниците в него, както и собствените емоции и чувства на поета, свързани с него, неговото упование в бъдното (Ханаан), което е негов бляян, и упованятието му, че с вярата му в него и бога, той със своите поетически слова може да подкрепи и направи възможно възстането и възвръщането на тази социална справедливост, която търсят участниците във въстанието, която е липсваща (по определени причини през годините на Първа-Втора Световна Война) и постигането ѝ по-късно чрез въвеждането на комунизма през 1944 в България и страните на Източна Европа, в този смисъл Гео Милев е комунистически поет, и неговото творчество прави възможна културата на България през периода 1944-1990, с характерната за нея културна политика свързана с литературата и нейното качество, както и преводната литература особено. [източник? | Пoискан преди 35 дни]

С. Улан, *Ильин*, *Кадык* 11.11.83
таких недобрых троеках, как с
2-го супружества. Кончина
первой из этого дюжины и в
настоящее время в этом браке, когда
уже две жены от него (Богдана
Карло) до сих пор не живут, а
и *Людмила* тоже давно вышла из
жизни, и это в бесславном виде.

Писмо на Гео Милев до Иван
Хаджихристов, 17 ноември 1921

Изкуственото око на Гео Милев,
намерено след убийството му, край
Илиенски Форт, София. НИМ

Къща музей

Къщата, в която Гео Милев е живял в Стара Загора, е превърната в музей. През февруари 2013 г. родната къща на поета в Раднево е откупена от община Раднево, чиято цел е да възстанови този истори

В София един от южните квартали носи името на Гео Милев - Гео Милев (квартал).

Литература за него

- Българската литературна критика за Гео Милев, Наука и изкуство, 1985

Театър

- През 2015 година в Народен театър „Иван Вазов“ е поставена постановката „Гео“ по романа на Каракостоянов, под режисурата на Иван Добчев.

Външни препратки

- От и за Гео Милев в Своден каталог НАБИС – национален каталог на академичните библиотеки в България (<http://unicat.nalis.bg/Search/Results?lookfor=Гео+Милев&type>AllFields>)
 - Кратък летопис на живота и творчеството на Гео Милев на сайта на къща музей „Гео Милев“ в Стара Загора (<http://geomilev.com/kratakletopis.html>)
 - Произведения на Гео Милев (http://chitanka.info/person/geo_milev) в Моята библиотека
 - Гео Милев в „Словото“ (<http://www.slovo.bg/geomilev/>)
 - Гео Милев в „Литературен клуб“ (<https://geomilev.litclub.bg/>)
 - Гео Милев на италиански (<http://www.traspi.net/notizia.asp?idnotizia=6664>) Архив на оригинала от (<https://web.archive.org/web/20070928205323/http://www.traspi.net/notizia.asp?idnotizia=6664>) 2007-09-28 в Wayback Machine.
 - Сайт на къща музей „Гео Милев“ в Стара Загора (<http://geomilev.com>)
 - За къща музей „Гео Милев“ в Стара Загора на сайта BG Globe (<http://www.bgglobe.net/index.php?l=0&s=-1029>)
 - „Гео Милев – екзекуция на българската духовност“ (<https://bnt1.bnt.bg/bg/a/120-godini-ot-rozhdenieto-na-geo-milev-v-istoriya-bg-26-01-2015>), БНТ, История.bg, 26 януари 2015
 - „Гео Милев – през „Септември“ към Голгота“ (<https://archives.bnrt.bg/geo-milev-septemvri-golgota/>), Архивен фонд на БНР, 15 януари 2020
 - Едвин Сугарев, „Бунтът Гео Милев (110 години след рождението му оставаме негови дълъжници“ (<http://newspaper.kultura.bg/bg/article/view/10713>), в-к „Култура“, бр. 8 (2623), 4 март 2005
 - За Гео Милев в Литернет (<http://liternet.bg/publish/katalog/about/m/gmilev.htm>)
 - Венцеслав Константинов, „Гео Милев и немският литературен експресионизъм“ (<http://liternet.bg/publish3/vkonstantinov/geo-milev.htm>), В: *Немско-български културни отношения 1878 – 1918*, УИ „Климент Охридски“, София, 1988
 - Никита Нанков, „Баснята за блудния син: Гео Милев, европейският модернизъм и българската лява критика“ (http://liternet.bg/publish13/n_nankov/kritika/basniata.htm), сп. *Литературна мисъл*, год. 47, 2003, № 1 – 2, с. 85 – 111
 - Биляна Курташева, „Адският град на Гео Милев“ (http://liternet.bg/publish/bkurtasheva/g_milev.htm), електронно списание *LiterNet*, 03.08.2006, № 8 (81)

Източници

Тази статия се основава на материал от Словото (<http://slovoto.orbitel.bg/showbio.php3?ID=142>) Архив на оригинала от (<https://web.archive.org/web/20040109113739/http://slovoto.orbitel.bg/showbio.php3?ID=142>) 2004-01-09 в Wayback Machine., използван с разрешение.

Бележки

1. Весески, Камен. Изследвания, публицистика, спомени, том 3 от Избрани съчинения в три тома, Съюз на българските писатели, 2003, стр. 22
2. Гео Милев – историята на поета, чието творчество сложи край на живота му (<https://bulgarianhistory.org/geo-milev-tvorchestvo-i-jivot/>). // „Българска история“. Посетен на 2 ноември 2022 г.

Нормативен контрол

Взето от „[https://bg.wikipedia.org/w/index.php?title=%D0%A3%D0%BB%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%BA%D0%BE%D0%B5_%D0%MC%D0%BB%D0%BE%D0%BF%D0%B5%D0%B2&oldid=11576723](https://bg.wikipedia.org/w/index.php?title=%D0%A3%D0%BB%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%BA%D0%BE%D0%B5_%D0%BC%D0%BB%D0%BE%D0%BF%D0%B5%D0%B2&oldid=11576723)“.